

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 20

ÚVODNÍK

RAŠÍCÍ ŽIVOT

„I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.“ (Iz 11,1)

Před třemi roky nám na zahradě napadl hrušku nějaký parazit. Nakonec nezbylo nic jiného, než ji pokácet. Ořezal jsem větve a začal jsem ji okopávat, abych mohl přesekat kořeny a vyvrátit pařez. Když jsem se dostal asi půl metru pod terén a kmen stromu stále směřoval kolmo dolů, ztratil jsem trpělivost, vyhloubil kolem kmene větší díru a půl metru pod terénem jsem hrušku uřízl. Vše jsem zaházel hlínou a zasal trávu. Dva roky se nic nedělo. Letos na jaře se v místě, kde hruška byla, objevily výhonky rostliny. Nejprve jsem jim nevěnoval pozornost, ale asi po měsíci jsem zjistil, že na místě bývalé hrušky roste hruškový keř. Ten kořen hrušky se zdál úplně mrtvý. Dva roky trvalo, než výhonky prorazily půlmetrovou vrstvu hlíny a objevily se na světle. Život, který byl v kořeni skryt, se prosadil.

Když jdeme v lese a vidíme pařez, nic moc od něj nečekáme. Stejně tak Izraelci před dvěma tisíci lety neočekávali nic moc od Davidova rodu. Bylo to již hodně dávno, kdy Jišajův syn byl králem Izraele a Izrael byl z hlediska politického na vrcholu své slávy. Davidovi potomci byli většinou zapomenuti a mnohdy jen oni věděli, že mezi předky mají významné izraelské krále. Jako já jsem nečekal, že z hrušky ještě něco vyrostě, nečekali to ani současníci Josefa a Marie u „uschlého“ pařezu Jišajova rodu.

Možná i kolem nás jsou lidé, od kterých už nic nečekáme. Možná už nic nečekáme ani od sebe. Prostě je někdo nebo něco, kde nevidíme žádný život a nebo života vidíme jen velmi málo.

Prorok Izajáš šest set let před narozením Pána Ježíše ale prorocky viděl budoucnost. Už v jeho době nebyli Jišajovi potomci nijak slavní. Izajáš se ale neřídil přirozenými očima. Díky obecenství s Bohem viděl dál. Viděl, jak z tohoto, zatím mrtvého, pařezu, vyraší život. Bůh nezapomněl na zaslíbení, která řekl Davidovi a dokonce ani na slovo, které vyslovil po pádu člověka v ráji. Pařez se zazelenal a ze semene ženy se narodil ten, který porazil Satana a smrt. I o letošních Vánocích můžeme připomenout sobě i ostatním, že se nám narodil Spasitel. Izajáš popi-

soval Jeho příchod následujícími slovy: *Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ (Iz 9,5)*

Většina lidí si v současné době nepředstavuje Pána Ježíše tak, jak Ho viděl Izajáš. Představují si miminko, které nosí dárky, resp. nějaké dárky samo potřebuje. Vidění Syna, na kterém spočinula vláda, se do dnešní představy Vánoc příliš nehodí. Příliš se ale nehodilo ani v té noci, kdy pastýři uviděli čerstvě narozeného chlapce ležícího v jeslích. Trvalo třicet let, než začalo být zjevné, že se jedná o někoho mimořádného. Ti, kteří Bohu naslouchali, to ale věděli dřív. Ať už se jednalo o Annu, která Bohu sloužila postem a modlitbami, nebo o Simeona, který vyhlížel potěšení Izraele (o obou čteme u Lukáše ve druhé kapitole). Prostě lidé, kteří mají s Bohem osobní hluboký vztah, vidí dále než ostatní. Jsou schopni vidět život i tam, kde ostatní vidí jen mrtvý pařez. Stejně jako mne překvapil pařez hrušky, tak byli současníci Pána Ježíše překvapeni

tím, kým se stal syn tesaře. A stejně tak budou překvapeni mnozí, až se Pán Ježíš znovu vrátí. Bůh může jednat i skrze lidi a okolnosti, kde bychom s tím přirozeně nepočítali. Může dát nový život, který se projeví v lidech kolem nás a může se projevit nově i přímo v nás.

Protože známe Boha, tak vidíme dále a jsme lidé naděje. O letošních Vánocích nemusíme připomínat jen bezmocné miminko v jeslích, ale můžeme s nadějí vyhlížet návrat Krále. O této naději můžeme svědčit tím, jak jednáme a jací jsme. Protože narodil od Izajáše se nediváme na příchod Pána Ježíše do budoucnosti, ale víme, že již přišel. To, co Izajáš prorokoval, se stalo skutečností. Proto si dovoluji parafrázovat Izajáše jedenáctou kapitolu.

„Na něm spočinul duch Hospodinův, duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy. Bázní Hospodinovou byl prodchnut. Nesoudí podle toho, co vidí oči, nerozhoduje podle toho, co slyší uši, nýbrž soudí nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi rozhoduje podle práva. Žezlem svých úst bije zemi, dechem svých rtů usmrcuje svévolníka. Jeho bedra jsou opásána spravedlností a jeho boky přepásány věrností.“ To je Ježíš Kristus, náš Pán.

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři,
další rok je téměř za námi, ale ještě předtím nás čekají Vánoce. Zkusili jsme k tématu Vánoc položit několik otázek našim čtenářům a sešlo se nám nakonec tolik odpovědí, že jsme museli z odpovědí vybírat! Takže i tímto děkuji všem, kteří na otázky (poslané trochu na poslední chvíli) rychle zareagovali a odpověděli.

Také jsme slíbili odměnit nejhezčí vzpomínku na Vánoce (podle názoru redakce) Studentskou pečeti. Takže kdo vyhrál? Nejvíce se nám líbila vzpomínka Štěpánky, takže čokoláda je její! Gratulujeme!

Požehnaný adventní čas a radost z příchodu Krista vám přeje

Tomáš
Božoušek[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

PODÍVEJ, JEŽÍŠI ... JEDEN Z TĚCH MILÝCH CHLAPÍKŮ TI
PŘINESL MYRHU ... LÍBÍ SE TI?

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOUŠEK
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Po volbách 2

Vánoce 3-5

Bajka
o odvážném slavíkovi 6

Hledá se pastor 8

ZMĚNY VE VEDENÍ SBORU

V neděli 30. 11. byl na regionu Střed **pověřen vedením Mirek Hoblík**. Zkušební doba trvá cca šest měsíců a pokud máte někdo k jeho službě jakékoli podněty a připomínky, kontaktujte, prosím, jeho nebo mne.

Lubomír Ondráček

ZMĚNY VE SBOROVÉ KANCELÁŘI

Po takřka devíti letech končí práci sekretářky a mzdové účetní v našem sboru Zuzka Mourková a odchází na mateřskou dovolenou. **I touto cestou jí děkuji za její nasazení a obětavost.**

Na její místo nastupuje **Nanda Slobodová** a v současné době přebírá postupně Zuzčiny povinnosti. Prosím, pro kontakt kanceláře už dále nepoužívejte číslo mobilního telefonu Zuzky a používejte číslo Nandy 728 783 896. Nanda na rozdíl od Zuzky bude pracovat jen na šestihodinový úvazek a v případě, že s ní něco potřebujete vyřešit osobně v pozdějších odpoledních hodinách, je nutné to domluvit předem.

Pro lepší komunikaci se budou pondělky střídát v kanceláři Nanda a Jiřina Homolková (účetní sboru) tak, aby byla jedna z nich přítomna do pozdějších odpoledních hodin.

Lubomír Ondráček

KURZ ZÁKLADŮ ZVĚSTOVÁNÍ EVANGELIA

Mnoho křesťanů ví, že by mělo zvěstovat evangelium, ale nedělá to. Důvodů může být několik. Pokud je u Tebe důvodem to, že si nejsi jistý poselstvím evangelia, nevíš, jak s lidmi mluvit, máš obavu, zda jsi srozumitelný, myslíš si, že Tě odmítnou a že se pro zvěstování evangelia nehodíš, je právě pro Tebe připraven výše zmíněný kurz. Během dvanácti setkání a jednoho víkendového výjezdu si společně probereme základní biblické termíny jako je např. hřích, pokání nebo milost. Naučíme se říkat srozumitelně osobní svědectví a evangelium. Zkusíme si, jak pomoci na základě Bible hledajícímu přijmout Pána Ježíše. Probereme i nějaké základy pastorační práce nově uvěřivších, nejčastější otázky hledajících a zastavíme se i u chyb, které se často při zvěstování evangelia dělají. Vše si také společně vyzkoušíme.

Kurz začne ve sborové budově Na Žertvách 23 ve čtvrtek 22.1. od 17:30. Čtvrťky jsou pevné, ale čas zahájení setkání a případné přerušení kurzu v době jarních prázdnin dohodneme na místě dle potřeb konkrétně přihlášených lidí.

Zájemci, hlaste se na email:

lubomir.ondracek@kaes.cz nebo písemně do sborové kanceláře. Uveďte své jméno, email, telefon a sborovou příslušnost. Kurz je otevřený jak pro členy našeho sboru, tak pro zájemce z jiných sborů. Pokud máte nějaký dotaz, napište na zmíněný email nebo zavolejte na telefon 724 435 300.

Na obecenství a spolupráci během kurzu se těší tým vyučujících a já vás také jako člen týmu srdečně zvů.

Lubomír Ondráček

SBOROVÁ PRIORITA

Náš sbor přijal od Pána Církve pro svou existenci a fungování záměr, který shrnujeme do věty „**Kristem proměněné životy**“.

Tento záměr naplňujeme v různých oblastech osobního i sborového života a jako vedení sboru hledáme, která část našeho záměru je pro nás prioritní. **Na letošní rok jsme přijali jako prioritu zvěstování evangelia. S touto prioritou budeme pokračovat i příští rok.**

Jako cíl si neklademe počet obrácených nebo podobně. To není plně na nás, ale na Boží milosti a také na rozhodnutí lidí. Za cíl si můžeme položit změnu svého postoje. Naplnění naší priority jsme shrnuli do věty „**Aby nám srdce více hořelo pro ztracené**“.

Tento cíl se týká každého z nás. Povzbuzuji tedy každého člena sboru, aby se zastavil a zamyslel, jak se letos jeho postoj k lidem, kteří ještě Pána Ježíše neznají posunul a o co více hoří jeho srdce pro ztracené oproti tomu, jak hořelo na začátku roku. Já se to o vánočních svátcích udělat chystám.

Lubomír Ondráček

ZA CO SE MODLIT PO VOLBÁCH

Na čtvrteční ranní modlitební skupince jsme se před druhým kolem senátních voleb modlili za to, aby v okrese Žďár nad Sázavou zvítězil bývalý senátor Josef Novotný, který byl nejvýraznějším bojovníkem proti málo omezované expanzi hazardního průmyslu u nás, a který dokonce o hazardnímu průmyslu napsal článek do prázdninového Života víry (tj. byl otevřený pro spolupráci i s evangelikálními křesťany). Slyšel jsem odvážné modlitby účastníků skupinky a s chutí jsem připojoval svá ámen.

Josef Novotný ale zvolen nebyl. I celkově mě výsledky voleb velice zklamaly, i když mi vítězství sociálních demokratů nevadí primárně, ale spíše kvůli způsobům, jakými ho bylo dosaženo a kvůli některým jeho důsledkům (komunisté u vlády v několika krajích aj.).

Po volbách mi bylo velice těžko. Na příští modlitební skupince jsme se modlili, jak dál, protože o tom, že naše modlitby nebyly vyslyšeny, nemohlo být pochyb. Prosili jsme o milost, a přišel soud. Určitě Pán Bůh jednal naprosto správně a můžeme mu za jeho moudré soudy děkovat (klidně by mohl být mnohem přísnější a navíc soud může

přinášet změnu). Protože se ale scházíme, abychom prosili o milost a o záchranu lidí i morálních hodnot, nemůže se nikdo divit, že mi kvůli Božím soudům bylo tak těžko.

Když jsme se spolu modlili, přijali jsme náměty k modlitbám za naši zem:

*** Je potřeba se modlit za církev. Ve společnosti nastává doba sucha, kdy Bůh bude lidi volat k sobě. Je důležité, abychom byli připraveni jim posloužit.**

(Mirek Hoblík)

*** Musíme držet štít víry. Jako křesťané nevidíme zřetelně identitu církve, to, že církev má zodpovědnost a povinnosti. Nevíme, jaký má církev dosah. Boží lid s politikou může hybat, ale potřebuje to vědět.**

(Olina Šípová)

*** Je to věc vedoucích a skupin, jako jsme my. Povědomí, že jsme bojovníci a že můžeme měnit situaci, je v našem sboru nedostatečné.**

(Anna Slobodová)

*** Za hradbou víry potřebujeme zformovat vojenský šik.**

(Olina Šípová)

Toto není doslovný zápis, jen pokus předat hlavní obrysy. Mně to přineslo povzbuzení. Boží pohled se totiž netýká jen na dílčích souvislostí. To, jakou víru, horlivost a jednotu má církev, je u přímluvných modliteb a duchovního boje za národ to nejpodstatnější.

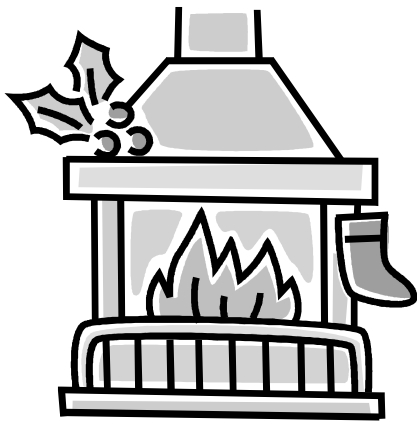
Tomáš Dittus

J: Jako dítě si vzpomínám na radost, když maminka s tatínkem řekli, že nás bude o jednoho víc, už vůbec nevím, co se dělo jiného - moc jsme se těšili na dalšího sourozence.

Co nesmí o Vánocích chybět?

Jirka: U nás vzpomínka na Ježíšovo narození a chvála, písně o narození Ježíše Krista.

Ráchel: Rodina a přátelé, kteří jsou jako rodina.

Lucie: Vždy něco může chybět, hlavně nesměly být před lety prázdné jesličky.

Jitka: Myslím, že dobrá nálada a takový ten vnitřní pokoj v sobě chybět určitě nesmí, protože jak by to vypadalo, kdybychom byli nervózní a plni nepokoje.

S: U nás poslední dobou slzy radosti, protože většinou dostaneme dárky, které jsme si hodně přáli a nedoufali jsme, že je dostaneme (a doufám že letos je se slzami řada na mamince).

Jiřka: Vůně - jehličí, hřebíčku a skořice, cukroví, perníčků, svíček....

Jirka: Klídek, vůně jehličí a zářící oči mých dětí.

L: Upřímné úsměvy a dárky.

Sára: Cukroví, dárky, půlnoční a čtení příběhu narození Ježíše.

Dorotea: Dobrá nálada, vánoční atmosféra.

Q: Dárky ☺.

M: Bramborovej salát ☺.

Štěpánka: Stromeček a bramborový salát, a když je uklizeno, tak to taky není špatné ☺.

Laďka: Procházka v chumelenici. Tedy když chumelí. Když ne, no tak jen ta procházka. Všichni jsou zalezlí, je ticho, za okny svítí světýlka na stromech, lítá sníh... Já už se těším.

Jana: Třeba prskavky, mám ráda, jak to po nich voní, ale vždycky mi je doma rozmlouvají a rozmlouvají jako obrovský risk a nebezpečí :o)

Mayo: Prázdniny.

W: U nás tradičně bramborový salát, které ho dělám vždycky hrozně moc a vydrží skoro týden a děláme ho vždycky jen na Vánoce, přestože si každý rok říkáme, že je tak dobrý, že ho musíme vyrobit i někdy přes rok.

V čem se nejvíce liší současné

Vánoce od Vánoc tvého dětství?

Jirka: Dřív to jen bylo těšení na dárky, radost a pohádky. Teď jde hlavně o tu oslavu.

PH: Absence tajemství.

Lucie: Nemusím chodit mrznout o půlnoci do kostela a přesto je mi Bůh blízko.

Jitka: Možná jako dítě jsem je prožívala jiným způsobem, víc jsem snila a věřila jsem opravdu, že existuje pán jménem Ježíšek, který mi za oknem zanechá nějaký dárek, jenže vždycky dárek byl u stromečku. A v současné době? Víím, že Ježíš je živý a dal mi ten nejkrásnější dar v podobě věčného života, dal mi úžasnou rodinu, děti, manžela, rodiče, sestry a sourozence v Jeho jménu, to si uvědomuji, za to jsem vděčná a šťastná.

Jirka: Že jsem teď v roli toho, kdo překvapuje své vlastní děti.

L: Dříve to bylo takovéto, kdy je človíček natěšený večer před Vánoci a nemůže usnout, kdy v noci tajně vchází do obývacího a se sourozenci zkoumá kolik a jak velkých dárků tam je a pokud chybí jmenovka pro koho to asi může být? ☺. Teď většinou dostaneme dárky, které si vybíráme víceméně samy, to co zrovna potřebujeme - oblečení, doplňky, či nějaké „hračky“.

Sára: Když jsem byla malá, točilo se to okolo dárků, kdo toho kolik dostane a jaké. Teď jsou dárky spíš možnost, jak dostat co potřebuji a víc se soustředím na pravou podstatu těchto svátků, a to je narození Ježíše, který je vlastně taky takovým dárkem.

HA: Komerční pozlátka ztratilo lesk, je laciné.

Q: Asi, že když jsem byl malý, tak jsem nikdy nevěděl pořádně co dostanu, vždycky jsem byl veselý z každého dárku, ale teď už si dárky většinou vybírám sám, takže už to není takový překvapení...

Štěpánka: Těžko říct, myslím, že se toho zas tak moc nezměnilo, jen se už asi nejvíce netěším na dárky, ale na to, že budeme jako rodina spolu.

LO: Teď jsem zodpovědný za jejich přípravu a tenkrát byli zodpovědní rodiče. Takže to bývalo lepší ☺.

R: Už nám neplave ve vaně kapr ☺. Konečně si dáváme dárky na Štědrý večer (dříve náš táta trval na tom, že si je musíme dávat až na Boží hod, což jsem jako dítě nesla dost těžce). Příliš mi nezáleží na počtu dárků, ale na tom, aby se všichni měli dobře. Největší rozdíl je asi v tom, že kvůli neveselému vývoji situace v naší rodině už nikdy nemůžeme být všichni spolu tak, jak to bývalo.

Laďka: Když jsem byla malá tak jsem dárky usilovně hledala, a teď je usilovně schovávám ☺.

VV: Snažím se nejvíce uvědomovat Boží

milost. A také se snažím, abych svým dílem přispěl k tomu, aby si to i ostatní užili.

W: Určitě mnohem větší tlak na komerci.

J: U rodičů jsem běhala: do sklepa a na půdu pro věci, k babičce - později i pět vánočky a tak různě pomáhala. Připadalo mi, že je moc práce. Vážně nevím, jak je to možné, ale teď se mi to nezdá. Zvládáme to v klidu. Tatínek - manžel - má dar přinést každý rok ten nejhezčí strom na světě. Já zvládám vánoční korespondenci a vymyslím dárky pro všechny. S dětmi pečeme a zdobíme více druhů cukroví a těší nás to. Nikdy nezbude, vždycky víme, s kým se podělit.

A co rodinné oslavy?

Lucie: Skvělá příležitost, aby naši nevěřící příbuzní slyšeli Boží slovo.

S: Mám je ráda, protože se u nich sejdeme všichni, což u nás není normální, každý má své zájmy.

L: Od rána jsme ještě s jednou rodinou, kdy si povídáme hrajeme „zábavné“ hry a pojídáme různé dobroty, které upekla/ uvařila hospodyňka, na oběd jsme sami - jen k nám ještě přibyl roztomilý slintající, neustále loudící, psík ☺. V podvečer přichází jiná rodinka, se kterou si navzájem dáváme dárky, povídáme a pak se rozdělíme na „dospěláky“ vs. „dětí“ a každý se baví po svém ☺.

Sára: O Vánocích chodíme na návštěvu k tetě, kde si to vždycky užiju, jinak to moc neprožívám.

HA: Je moc hezké být pospolu v pohodě.

M: Těch je fakt hodně. Jednou s naší rodinou, po druhé s rodinou od táty a pak od mámy a ve třetí pak s kámoškama zvlášť.

R: To mě straší vždy už tak od října ☺. Hezké jsou oslavy se širší rodinou.

VV: Nemám rád, když se to moc hrotí.

Jana: Mám oslavy zvláštně, až tvrdohlavě ráda. Je to možnost se setkat, něco si darovat, jíst spolu.

J: Snažíme se vidět s babičkami, dědečkem, prababičkou a tetičkou s bratrance a je to radost i trochu náročné, takže s tím začínáme na Štěpána, abychom neběželi vánoční maratón.

Jakou „rodinnou tradici“ jste převzali (nebo jednou převezmete)?

Jirka: Převzali jsme jen stromeček, dárky a k večeri kapra. Protože to je tradice.

PH: Zvonění za zavřenými dveřmi.

S: U nás na vánoce nemáme rybu, ale kuřecí řízek, a po večeri, i když jsme už všichni dospělí, stále čekáme, až zazvoní zvoneček a my se vrhneme na dárky, je to taková nostalgie z dětství.

Jirka: Snad jen zvonění zvonečkem.

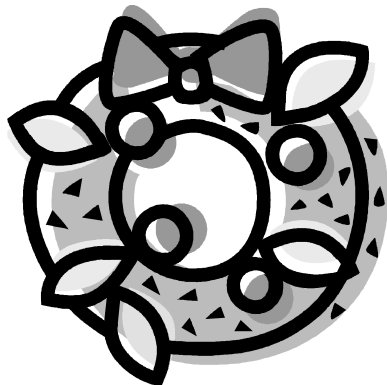
Sára: Můj sen je mít stromeček, který bude krásně nazdobený a já z toho budu stejně nadšená jako děti, jinak bych chtěla pokračovat ve stejné tradici, jako máme teď - ukazovat dětem, že Vánoce jsou hlavně o tom velkém daru, který nám dal Bůh, a tím je jeho syn Ježíš.

Dorotea: Strávit celý den s rodinou.

Q: Možná dávat dárky ☺.

M: Zaplatila si nějaký hezký hotel, ve kterém by bylo spoustu dalších rodin, který by tak slavili Vánoce. A tam bychom je oslavili.

Štěpánka: Chtěla bych chodit s dětmi na Štědrý den odpolední procházku někam do lesa a tam si třeba ozdobit stromeček nebo něco takového, mít už všechno hotové a připravené a nestresovat se na podlaskách chvíli.

R: Kromě toho, že chci, aby Vánoce byly v křesťanském kontextu, tak bych chtěla, abychom si společně vytvořili nějaké vlastní zvyky a také aby každé Vánoce byly originální! A určitě budu mít stromeček!!! (My ho nikdy neměli.)

Lad'ka: Nelžu dětem o Ježíši a o tom, kdo nosí dárky...

VV: Vzpomenout na Boží milost a připomenout všem z rodiny, že je mám rád.

Jana: Převzali jsme toho hodně, jsme konzervativní. Přesto jsem chtěla některé věci jinak, a teďka chápu, že je to snazší chtít, než udělat. Ráda bych, abychom si víc četli a zpívali, a abychom s oslavou začínali dříve, a měli pak čas a klid na procházku a krásné, nepraktické snění.

Mayo: Číst kousek z Lukášova podání toho, jak to bylo s Ježíšovým narozením.

Radka: Rodinu mám, převzali jsme toho poměrně hodně. Kapra, bramborový salát, svátečně prostřený stůl, modlitbu, sváteční atmosféru, zpívání koled u stromečku, stromeček, dárky, přání si všeho nejlepšího a hezkých Vánoc.

J: Na Štědrý den nedržíme půst, ale užíváme si domácí vánočky a horkého kakaa. S dětmi zdobíme stromeček a stůl a byt. Nijak se nedotknu práce v kuchyni, protože celou štedrovečerní večeři připravuje manžel! Udělá hromadu vynikajícího salátu, aby o Vánocích měli opravdu všichni dost. Před večeří se modlíme a u stromečku stojíme svátečně oblečení zpíváme s radostí: Narodil se Kristus Pán.

Máte nějaké jen svoje rodinné zvyky?

Štěpánka: Každé vánoce s maminkou a babičkou diskutuji, zda je opravdu nutné, abych byla navlečená ve slavnostních šatech, bohužel již dvacet prohrávám ☹.

VV: My máme štedrovečerní oběd místo štedrovečerní večeře.

Ráchel: Máme jich spoustu, např. figurku malého Ježíše z betléma zabalíme jako dárek a dáme mezi ostatní dárky pod stromeček. To z dětí, které pak na něj při rozbalování narazí, ho umístí do betlému.

Jiřka: Obcházíme sousedy s přáníčky (což mužská část rodiny, tvořící 90%, těžce nese ☹).

Q: U nás v rodině je zvykem, že vždy před rozdáváním dárků hrajeme všichni z rodiny na nějaký hudební nástroj a zpíváme.

LO: Chodíme vždy dopoledne do sboru a potom na Staroměstské náměstí. To už děláme několik let.

Radka: Převzali jsme něco z židovské kultury a na Vánoce slavíme také Chanuku - židovský svátek světla, který Židé slaví přibližně ve stejnou dobu jako my Vánoce, a tak máme o Vánocích po celém bytě spoustu rozsvícených svíček a světýlek. Také jsme začali vyrábět adventní věnec a čtyři neděle před Vánoci ho postupně rozsvěcovat.

Máš raději vymýšlení a dávání nebo dostávání dárků?

Jirka: Vymýšlení ani tak ne, ale to dávání.

Ráchel: Mně moc baví obojí :-). Ale čím jsem starší, tím víc mě baví to vymýšlení a dávání. Na druhou stranu, když se někdo fakt přesně trefí do mého vkusu, tak mě to opravdu potěší! Je na tom vidět, že mě zná a to je hezký.

PH: Dostávání. Vymýšlení je nesnadné.

Lucie: Vymýšlení dárků je pro mě hodně náročné, ale když už něco vymyslím a druhému se to líbí, tak z toho mám radost. Ráda také dárky dostávám. Ale ze všeho nejraději je mám ještě zabalené, když jsem napjatá, co to vlastně je.

Jitka: Dělam ráda radost druhým, tak možná to vymýšlení, ale nebráním se ani dárek dostat ☺.

S: Do loňských Vánoc to bylo asi dostávání, ale letos je to vymýšlení.

Jiřka: Určitě to vymýšlení, i když je to stále náročnější.

Veronika: Dávání dárků.

Jirka: Vymýšlení dárků.

L: Spíše vymýšlení.

Sára: Jak pro koho, vymýšlet dárek pro tátu je za trest - on je děsně náročný, ale ve chvíli, kdy dostanu nápad, tak je to už zábava.

Dorotea: Vymýšlení je těžké, ale když potom těm člověk má radost, tak je to dobré.

HA: Vymýšlení i dostávání dárků bych ráda nahradila srdečným přáním Božího požehnání.

Q: Určitě dostávání ☺.

M: Vymýšlení. Stoprocentně.

Štěpánka: Moc mě baví dárky vymýšlet, zvláště když mám dost peněz na jejich realizaci ☺, ale zároveň je taky moc ráda dostávám.

LO: Ani jedno. Dárky dávám rád, ale nejsem moc nápaditý v jejich vymýšlení a zvláště nemám rád to vánoční dávání „na povel“. A sám se dárkům nebráním, ale můj „jazyk lásky“ to není.

R: Řekla bych, že je to tak nastejno, ani jedno pro mě momentálně není moc radostné.

Jana: Vymýšlení mě moc nebaví, ale statečně s ním bojuji tak, že si představuji, že mohu svým blízkým „udělat“ radost. Nejradši mám, když jsou rádi.

VV: Asi obojí.

Mayo: Dostávání.

Radka: Obojí, ale vymýšlení asi víc, protože na vymýšlení můžu mít vliv a na dostávání dárků vliv nemám ☹.

J: Jsem nadšená z obojího. Klidně koupím první dárek koncem léta, pokud vím, že přesně tohle je „ono“. Můj muž se každý rok tváří, že mi nic nedá ☹, a tak jsem vždycky překvapená, když to dopadne jinak. Před třemi lety mi dal úžasný dárek - kytaru. Pokud dostanu nějaký dárek od dětí, je v tom papíru zabalená spousta lásky.

Jaký dárek bys rád(a) dal(a) Pánu Ježíši k narozeninám?

Jirka: Mojí naprostou věrnost, abych už nedělal chyby a nikdy nehřešil.

Lucie: Nic. Už jsem mu všechno dala. No, spíše se o to snažím každý den :o)

Jitka: Teď mě napadla jedna chvála: „Vše, co mohu dát, je chvála, vše, co mohu dát je dík, vše, co mohu dát, je zvednout hlas k Jeho slávě.“

Veronika: Nevím, co mu můžu dát, dám hned - proč bych měla čekat až na Jeho narozeniny?

Jirka: Rád bych mu složil takovou písničku, u které by se červenal.

L: Sebe.

Sára: Nějakou ztracenou ovečku. Bylo by úžasné, kdyby se někdo na základě mého svědectví v tento čas obrátil.

Dorotea: Nově obráceného člověka.

HA: Někoho právě znovuzrozeného, kterému jsem k tomu mohla posloužit....

Q: Mobil, abych mohl být kdykoliv ve spojení ☺.

M: Vše co mám, mu chci dát ☺.

Štěpánka: Těžko říct, dala jsem mu sebe, nic většího už nemám ☹.

LO: Kdyby mně ukázal něco, co chce, abych ve svém životě změnil, a já Ho poslechl. Moci během Vánoc někomu svědčit o Jeho lásce a on by se obrátil.

R: Pála bych Mu, aby v Něj hodně lidí (pokud možno všichni) uvěřili, to ale není v mých silách ☹.

Lad'ka: No to je právě hrozně těžký vymyslet překvapení, když je vševědoucí. Ale asi by Ho potěšilo, kdyby se někdo obrátil, nebo se vzdal hříchu, ve kterém dlouho padá.

Jana: To nepovím, to je na jednu stranu vlastně neuskutečnitelné, a na druhou moc osobní. Ale zkusela jsem si odpovédět. Taky si odpovězte :o).

Bajka o odvážném slavíkovi

Bylo nebylo, za devatero horami a devatero lesy, na mýtince jednoho lesa, bydlila skupina zvířátek. Žili tam ptáčci, veverky, mravenci, lasičky a také jedna liška. Protože byla liška velice moudrá a tvrdila, že Knihu lesní moudrosti přečetla už několikrát, obyvatelé lesa spoléhali na všechny její rady. Každá veverka brzy věděla, že pokud jí někdo rozbil hnízdo nebo se jí přihodilo jiné neštěstí, muselo to být proto, že zase spletla násobilku deseti. Také kosi věděli, že pokud ze své snůšky každé desáté vajíčko lišce nedonesou, nemohou se divit, proč jim sem tam žízaly utíkají do země dřív, než je stihnou ulovit. To, co liška nazývala slovo od Lesního ducha, bylo vždycky respektováno už proto, že liška byla jediná vyvolená, s kým kdy Lesní duch komunikoval, prý. (Ostatní byli podle liščiných slov moc hloupí nebo nevědomělí. Rovněž když zvíře nemělo přečtenou celou Knihu lesní moudrosti a neumělo aspoň pár úseků z její třetí části zpařmět, nemělo šanci ducha Lesa zaslechnout). Všichni byli odkázáni na liščinu dobromyslné vedení už proto, aby si posloucháním a plněním jejich rad vysloužili po životě vstup do zlatého lesa snů, kde už nikdo nikomu neboří hnízda.

Přiblížil se čas, kdy se v našem lese připomínají narozeniny Zvířete zvířat. Byla to sovice sněžná. Pro své krásné bílé peří byla všemi zvířátky vyhledávaná. Rády ji poslouchaly. Byla pták, takže z jednoho kon-

ce lesa na druhý nejraději létala, avšak proto, aby mohla s ostatními trávit víc času, často se vydávala i na delší cesty pěšky po zemi. Na takových cestách potom hladila mláďátka, která vypadla z hnízda a vracela je rodičům, milým hlasem houkala na ty, kteří byli smutní a nemocní, dokud jim nebylo lépe. Přes den bývala často unavená, ale svůj noční čas bdění i přes to trávila na vrcholku smrku, odkud tiše houkala k noční obloze. Někdy se potom stávalo, že ráno bylo její peří ještě bělejší, než předchozí den. A přicházeli mravenci, dudci, dokonce i zajáci z dalekého okolí, aby se na vlastní oči přesvědčili, jestli to, co se o sově proslýchá, je pravda. Vraceli se potom domů odhodláni, že o sovici a tom, co dělá a jaká je, budou vyprávět dalším a povedou stejný způsob života jako ona.

Co se ale nestalo. Doslechli se o tom všem vlci a jiné psovitě šelmy, kteří sovici záviděli její bílé peří. Do doby před příchodem sněžné sovice všichni obdivovali stříbrnou srst vlků a jejich výšku a váhu, vážili si jich pro jejich úctyhodný věk a na každé pasece je její obyvatelé hlasitě zdravili (možná nejen kvůli jejich přednostem, ale také kvůli strachu). Když se snažili přimět sovici, aby jim prozradila tajemství svého bílého peří, a ona jim odpověděla, že je tak bílá proto, že přiletěla

z jiného světa, vrhli se na ni a rozsápali ji. Nebýt jejího čistého peří, častého houkání na noční oblohu a Lesního ducha, slavili by vlci vítězství. Proti duchu Lesa byli ale bezmocní. Sovice se po pár dalších dnech odebrala do zlatého snivého lesa, o kterém tolik vyprávěla.

Dnes už v lese nebylo ani jedno zvíře, které by sovici znalo osobně. Jen maličký slavík často pozoroval noční oblohu a rozpomínal se, jak mu kdysi jeho babička vyprávěla to, co o sovici sama slyšela od své babičky.

Vzpomínal na její záhadnou obhajobu před vlky, že přiletěla z jiného světa. Jednoho dne znovu pozoroval oblohu a přemýšlel. Rozhodl se, že na výročí oslavy narozenin sovici složí písničku a obletí s ní celý les. A jak řekl, tak také udělal. Ta píseň byla tak krásná, že když se linula nočním lesem, zvířátka vyhlížela ze svých pelíšků a hnízdeček, aby z ní zaslechli co nejvíc. A slavík létal kolem lesa a létal a létal a zpíval a zpíval... pokaždé, když prolétal již známými místy, další a další zvířátka zvedala svoji hlavu k obloze a připojovala se k jeho písni. Ještě nikdy v životě neslyšeli nic tak krásného.

Johana Dittichová

Vánoční povídka

V dávných časech, kdy na koních jezdili jen ti slavní a bohatí a chudáci bosky řapkali v prachu cest plných zlolajných lupičů, žila malá dívka. Měla jeden špalíček, kterému říkala miminko, mnoho drobných snů, takové, jaké dívky často mívají, a jeden Sen opravdu veliký. Chtěla vidět krále.

Roky mizely za obzorem, špalíček se dávno ztratil a dívčí snění pomalu upadla v zapomnění. Jen na ten Sen opravdu veliký nemohla ani jeden den zapomenout. Proto odešla do velkého domu, protože doufala, že jednoho dne i král přijde domů.

Mnoho dalších let zapadlo za obzor, její tvář změnily vrásky, ale její oči stále zářily živými ohníčky. Pro někoho byla téměř neviditelná, přehlédnutelná, ale když se s tebou zastavila na slovíčko, tak jako by tě pohladil duch zapomenutých časů a dal do tvého života naději. V době, kdy bylo tak snadné a hlavně bezpečné zapomenout na jakoukoliv naději, a tak nebezpečné hledat svou cestu, ona ji našla. Drobná, laskavá, usměvavá stařenka, která se nezapomínala modlit.

I za krále. Který vládne a i za toho, který přijde.

Ten, který vládne, za mnoho nestál. Byl obdivovaný i nenáviděný. Dábelská směs chytrosti, předvídatosti, žárlivosti a para-

noiky. Je nebezpečné být jeho protivníkem. Kdo toužil po svobodě, raději se ztratil v horách. Dokud někdo snaživý králi nedonesl tu nemilou zprávu, že se možná opět schyluje k povstání. Královské vojsko pak rychle ukončilo všechny doutnající naděje.

Tak jí to bylo líto. Další zmařené životy, další zklamané naděje. Ale Boží cesta to nebyla. Nebo ano? Věděla, že to nebyl On. S těžkým srdcem se vydala potěšit jeho příbuzné. Přitom si moc přála, aby i ona mohla vidět Simeonova krále. Vidět svůj velký Sen.

Minulé léto téměř přestala doufat. Nohy už tolik nesloužily a spěch a ruch jí unavoval.

Toho rána byla jakási nesvá, v celém těle pobíhali mravenci. Musí se projít, musí ven na vzduch, musí ty mravence vytřepat. Což se bude takto probouzet každé ráno?

Jako vždy je chrám plný lidí. Málem do nich narazí. Rozšířené oči miminka oddané hledí do usměvavých očí starce. Zapomene na unavené nohy, na téměř ztracenou naději a pádí dolů do města. Viděla jsem Ho. Už přišel. Ten, který vysvobodí Izrael. Bůh Izraele nedusí naději, Bůh Izraele je věrný ve svých slibech. Jak sladká slova pro ty, kteří očekávali.

Netušila, že z tak velké lásky se zrodí tak veliká nenávist. Doufala, že z Něj vyroste laskavý král, který přinese pokoj Izraeli nezavádá příčinu k rebeliím ve svém království. Už neviděla, že nejkrásnější písně na jeho počest

napsalo pero vrahů a slepců, kteří museli oslepnout, aby uviděli svého Spasitele.

MM

DĚTI PÍŠÍ BOHU...

*Pamatuješ, jak nám
odpadla škola,
protože bylo hrozně
moc smeků?*

*Neslo by se udělat
snovu?*

Olga

Dárky a dary

Jsou dárky, které udělají radost jen proto, že si na nás někdo vzpomněl. Po nějaké době už o nich nevíme, nebo (a tím hůř) je nemáme kam dát, a začnou nám překážet. Pak jsou takové, které nám přinesou radost, těšíme se z nich a buď je zužitkujeme (sníme, vypijeme,...) nebo je začneme používat jinak. Tento typ darů nejraději dávám i dostávám. Dělá mi radost, když vidím, že jsem se trefil do vkusu nebo potřeby obdarovaného.

V době psaní těchto řádků se už delší dobu rozbíhá kampaň mající za cíl vytáhnout zákazníků z peněženek co nejvíce úspor, přes rok často pracně nashromážděných. Za chvíli před obchodními centry vyběhnou armády malých santa klausů. Zpěvem koledy: „ježíšku, panáčku“ se pokusí rozhýbat poslední váhavce, aby prověřili svoje peněženky a koupili i to, na co by jinak nepomysleli ani v tom nejhorším snu. S Vánoci za dveřmi vzpomínám na některé dary, které jsem v životě dostal. Mnoho mi jich udělalo a dělá radost dodnes. Přiznám se, že občas některý skončil v místech pro něj velmi nedůstojných. Co například s klavírem, na který doma

nikdo nehraje a navíc se nikam nevejde?

A tak vám milý sourozenci přeji, aby vaše dárky nosily více radosti než starostí kam s ním, nebo co s tím.

Požehnaně strávený čas vánoční Vám přeji

Pavel a Pavla Roseckí

Při nedělní Bohoslužbě

Petr Paderlík

Jakože kde je tanec, tu vzpomeneš:
kataklyzma,
a jakože život je zmitání,
zříš užaslý na pódiu,
připomínajícím prázdné bojiště
tanec hochs a vlnkou,
s praporem rozevlátým,
s korouhví smýkanou,
se zástavou zlatou...

Život je zmitání, modlitebník stanutí je,
říkáš si často,
i když jsi někdy radostí poskakoval z toho,
že znáš Pána,
a nyní šeptá ti jeho anděl:
„Modlitba také plamen rozžaté svíce,
plamen zlatý, tančící je --“,
a dodá:
„tanec toho hochs modlitba je --“

Modlitební výprava do Izraele

Modlitební výprava do Jeruzalémského domu modliteb pro všechny národy (JHOFA) se uskuteční 20.3. - 30.3.2009.

Bydlet budeme v Domě modliteb v Jeruzalémě. Tam se zapojíme do pravidelné modlitební stráže v trvání dvou hodin každý den, většinou po večerech.

Ubytování v Domě modliteb je jednoduché, ve dvou a čtyřlůžkových pokojích s palandami, sprchy jsou společné. Jídlo je třikrát denně, bohaté na zeleninu i ovoce, a je ho dostatek. Je třeba brát v úvahu fakt, že Dům modliteb není luxusní hotel. Pobyt v něm je služba Pána.

Dále jsou součástí výpravy dva celodenní výlety po Izraeli. Jeden výlet bývá pravidelně ke Galilejskému jezeru (Hora blahoslavenství, Hora proměnění, Kafarnaum, Genezaret aj.) a další výlet na jih, k Mrtvému moři (En Gedi), do Kumránu a na Massadu. Program výpravy by neměl být hektický a časově náročný, ale v klidném tempu, tak abychom měli kvalitní čas na modlitby a čas s Pánem.

Výpravu organizuje Dům modliteb v Jeruzalémě, který zastupuje Alena Krausová, ve spolupráci s KS Praha - region Střed, který zastupují já.

Petr Kácha

mail: petr.kacha@kaes.cz,
tel.: 775 383 690, 271 740 563

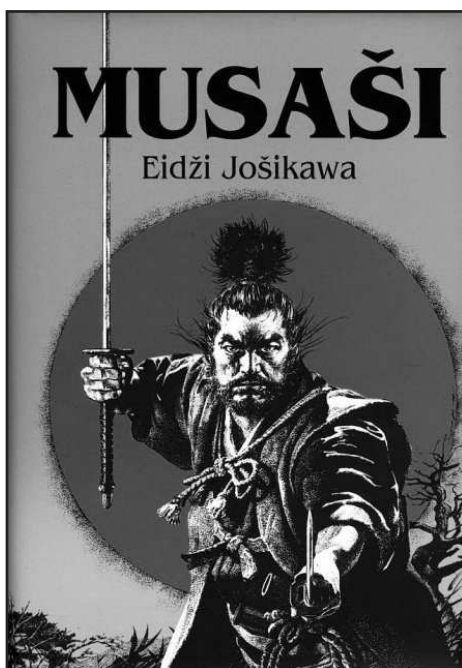
NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

MUSAŠI

Píše se rok 1600. Na pláních u Segihary proběhla bitva, jejíž výsledek poznamenal na více než dvě stě let tvář celého japonského císařství. Vítězný rod Tokugawa přinesl zemi 250 let relativního klidu. Ale ten byl na počátku sedmáctého století stále v nedohlednu. Čerstvé příměří bylo velmi křehké a zemi se potulovali tisíce „tóninu“ - samurajů bez pána.

Jedním z nich je i Takezō, který se s přítelem Matahačim oné památné bitvy účastnil. Jenže ne na straně vítězů a musí se dlouho skrývat před oddíly pátrajícími po poražených. Cesty obou přátel se brzy rozdělí. Matahači zradil svoji snoubenku a zůstal v rodině dvou žen které jim poskytlly úkryt před nepřátelskými vojsky. Takezō se rozhodl vypilovat techniku boje a stát se nejlepším šermířem v zemi. Navštěvuje několik proslulých šermířských škol, kde však nenachází rovnocenné soupeře. A tak nejužitečnějším je pro něj setkání s mladým mnichem Takuanem. Ten mu sdělí, že největší překážkou v cestě na absolutní vrchol je on sám, jeho příliš velká síla a ctižádost.

Špičkový historický román Eidži Jošikaw mi padl do oka při nedávné návštěvě

knihovny okamžitě. Nikoli svým obsahem, ale velikostí. Takhle tlustou knihu jsem ještě neviděl. Přes představu něčeho neobyčejně nudného mne nenapadlo nic lepšího, než se

do ní podívat. Vyrušila mne až po dvou hodinách knihovnice se zdvořilou poznámkou o zavírací době.

Literární sloh se dost liší od toho, co doposud vzešlo z per evropských autorů. I díky obrovskému rozsahu, který autorovým myšlenkám poskytl podstatně širší mantinely, než jsme zvyklí z děl stručnějších. Je v tom rozdíl, jako když někdo hraje hokej na nějakém mrňavém zamrzlém plácku, a poté přejde na několikanásobně větší plochu. Hra se stane plynulejší, divák si jednotlivé akce více vychutná a přitom na zajímavosti a napětí to neztratí.

Kniha vyšla v roce 2007 a sehnat se u knihkupců ještě dá. Její cena (okolo šesti set padesáti korun) nasměruje většinu zájemců spíše do knihovny.

Malé upozornění: O legendě bojových umění Musašim je v současné době na trhu ještě jeden titul s názvem: Mijamoto Musaši. Život a dílo - mýtus a skutečnost. Autor Kendži Tokicu se zde zabývá mj. i Musašimho uměleckou tvorbou a odděluje pravdu od mýtu a legend.

Pavel Rosecký

HLEDÁ SE PASTOR

Výběrová komise zatím nedospěla k žádnému pozitivnímu výsledku. Jednoho možného kandidáta na místo pastora stále ještě zkoumáme. Se všemi navrženými kandidáty jsme vedli rozhovor nebo jsme o nich sehnali informace alespoň ze tří nezávislých zdrojů. Následuje důvěrná zpráva o dosavadních kandidátech.

Adam: Dobrý člověk, s jeho ženou jsou ale problémy. Jeden ze zdrojů navíc tvrdí, že se rádi procházejí nazi.

Noe: V minulosti pracoval 120 let jako pastor bez jediného obráceného. Náchylný k nerealistickým stavebním projektům.

Abraham: Ačkoliv zdroje hovořili o sklonu ke střídání manželek, ukázalo se, že poměr se ženou jiného muže nikdy neměl. Na druhou stranu je pravdou, že svou manželku jiným mužům nabízel.

Josef: Skvělý mozek. Je to ale chvastoun, věří na vykládání snů a nemá čistý trestní rejstřík.

Mojžíš: Skromný a pokorný člověk, ale

špatný řečník, občas dokonce zadrhává.. Někteří říkají, že svůj předešlý sbor musel opustit kvůli obvinění z vraždy.

David: Nejslibnější vedoucí ze všech, než jsme ale zjistili, že měl plotky se ženou svého souseda.

Šalamoun: Skvělý kazatel. Na naši faru by se ale celá jeho rodina nevešla.

Eliáš: Pod tlakem je náchylný k depresím.

Eliáš: Máme zprávu, že v bývalém sboru žil s nějakou vdovou.

Ozeáš: Láskyplný a milující pastor. Naši členové bys ale nikdy nesměřili se zaměstnáním jeho ženy.

Jeremiáš: Emocionálně nestabilní, šíří poplašné zprávy, stále nad něčím běduje.

Izaiáš: Má problémy se svým jazykem. Mimo jiné tvrdí, že ve svém sboru viděl anděly.

Jonáš: Odmítl Boží povolání do služby. Když nám začal vykládat, jak ho kvůli tomu spolkl velká ryba a vyplivla ho na nedaleké pláži, tak jsme zavěsili.

Amos: Příliš zaostalý a nekultivovaný. Po absolvování teologického semináře by mohl

být slibný, ale má averzi vůči bohatým lidem. Lépe by se uplatnil v nějakém chudším sboru.

Jan: Tvrdí o sobě, že je baptista, ale určitě se tak neobléká. Celé měsíce spává venku, stravuje se podivně a provokuje vedoucí jiných denominací.

Petr: Příliš manuální typ. Měl velkou hádku s Pavlem v Antiochii. Agresivní, impulzivní.

Pavel: Vynikající vrcholový vedoucí a fascinující kazatel. Je ale netaktní, tvrdý a nedokáže odpouštět mladším služebníků. Navíc často káže celou noc.

Timoteus: Příliš mladý.

Ježíš: Svého času byl velice populární. Když mu ale sbor narostl na pět tisíc členů, tak se mu je podařilo všechny urazit a sbor se mu smrškl na dvanáct nejvěrnějších.

Jidáš: Solidní reference, vytrvalý dřič, konzervativní, má dobré známosti, umí zacházet s penězi. O této možnosti stále uvažujeme. Pozvali jsme ho kázat příští neděli.

VŽDYŤ BÝT PASTOREM JE TAK SNADNÉ ...

- **Začíná-li shromáždění přesně,** nemá ohled na ty, kteří se opozdili;
- **začne-li později,** neváží si těch, kteří přišli včas.
- Když **mluví déle** než třicet minut, zdržuje lidi;
- **káže-li kratší dobu,** nepřipravuje se.
- Když **sděluje hluboké pravdy,** dělá evangelium příliš složitým;
- **káže-li jednoduše,** je povrchní a chybí mu hlubší pohled.
- **Mluví-li nahlas,** křičí;
- **mluví-li normálně,** není ho pořídně slyšet.
- **Stojí-li za kazatelnou,** je nudný;
- **chodí-li a gestikuluje** při kázání, nemá dost vážnosti.
- **Chodí-li na návštěvy,** není nikdy doma;
- **je-li vždy doma k dosažení,** nenavštěvuje lidi.
- **Má-li při pastoračním rozhovoru čas,** asi nemá co dělat;
- **zkrátí-li hovor,** odbývá lidi a nikomu se pořídně nevěnuje.

- **Pouští-li se do něčeho sám,** nedává prostor ostatním;
- **chce-li zapojit i jiné,** je asi líný, vždyť je za to placen.
- **Napomene-li hlučící děti,** brání jim přijít k Ježíši,
- **neutíší-li je,** nemá ohled na starší.
- **Upozorní-li na finanční potřeby sboru,** jde mu o peníze;
- **nezmiňuje-li je,** je povýšený.
- **Opravuje-li sborové prostory,** vyhazuje peníze;
- **neopravuje-li je,** nechává všechno zpustnout.
- **Opomene-li při ohláškách nějaké oznámení,** určitě bylo to nejdůležitější;
- **řekne-li všechno,** zabíhá zbytečně do podrobností.
- **Je-li mladý,** chybí mu zkušenosti;
- **je-li starý,** měl by jít do důchodu a uvolnit místo jiným.
- **Dokud je živ,** vědí všichni všechno lépe;
- **když zemře,** měl ještě počkat, vždyť není nikdo, kdo by nastoupil na jeho místo.

DĚTI IZRAELE

V židovské škole na Henry Street Goldblatt – nový učitel – právě skončil vyučování a jako obvykle přišly na řadu otázky.

„Pane Goldblatte,“ ptá se malý Joey, „jednu věc si moc nedokážu představit.“

„A co to je, Joey?“ ptá se Goldblatt.

„No, podle Bible děti Izraele přešly Rudé moře. Je to tak?“

„Je to tak.“

„A děti Izraele daly na frak Pelištejcům, je to tak?“

„Ehm... no jasně.“

„A děti Izraele postavily chrám, je to tak?“

„Zase máš pravdu.“

„A děti Izraele bojovaly s Egyptany, děti Izraele bojovaly s Římany, děti Izraele pořád dělaly něco důležitého. Je to tak?“

„To je všechno pravda,“ souhlasí Goldblatt. „A na co by ses tedy chtěl zeptat?“

„Zajímalo by mě, co zatím dělali všichni dospělí.“

POSLEDNÍ SLOVA

Starý Fred byl po celý život věrným křesťanem, ale teď je ve velmi vážném stavu v nemocnici. Rodina požádá pastora, aby s nimi za starým Fredem zašel. Jak pastor stojí těsně vedle postele, stav starého Freda se náhle začne prudce zhoršovat a starý Fred trhavými pohyby naznačuje, že potřebuje něco na psaní.

Pastor mu láskyplně podá pero a kus papíru, starý Fred na něj z posledních sil něco naškrábe - a zemře. Pastor má za to, že by nebylo vhodné se v takové chvíli na

lístek dívat, a tak si jej zastrčí do kapsy u saka.

Na pohřbu se pastor pomalu blíží k závěru svého slova na rozloučenou, když si náhle uvědomí, že má na sobě stejné sako, jako měl v nemocnici, když starý Fred umíral. Řekne tedy pozůstalým: „Víte, starý Fred mi těsně před smrtí napsal nějaký lístek. Nedíval jsem se na něj, ale jak znám starého Freda, určitě to bude slovo plné inspirace pro nás pro všechny!“

Rozbalí papírek a čte: „Ty hlupáku, stojíš mi na hadici s kyslíkem!“

TŘI UŽ JE MOC

Dva kněží jedou velmi rychle na motocyklu a vysoce překročí povolenou rychlost. Zastaví je policista a káravě jim říká: „Uvědomujete se vůbec, co děláte? Co kdyby se stala nehoda?“

Jeden z kněží opáčí: „Žádné strachy, synu, Ježíš je s námi.“

Policista nato vytáhne blok a povzdechne: „V tom případě vám musím dát pokutu. Je zakázáno, aby na motocyklu jely tři osoby.“

Křesťanské společenství mládeže o.s. ve spolupráci s mládeží KS Praha
zve všechny mezi 12 a 25 lety na

SILVESTR S MLÁDEŽÍ

ve

CVIKOVĚ

30.12.2008 – 2.1.2009

Jedeme do nám již známého, Cvikováčku, kde to je prima, ale není to místo příliš příznivé pro sjezdovky a snowboardy, takže NEBUDE možnost na nich jezdit. Zato ale bude spousta příležitostí chodit na pěší, běžkové či bobové výlety, takže už pomalu můžete mazat **běžky** a trénovat chůzi v **dobrych botách** nebo pořídit **boby** a možná i zamrznou rybníky na **brusle** ... :-)

Cena: 1 650 Kč

(při přihlášení do 7.12.2008 máš slevu a platíš **1 550 Kč**)

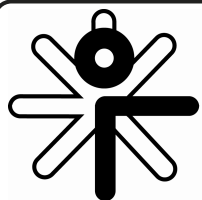
Přihlásit se je možné nejpozději do 26.12.2008.

Bližší info u Rút Vávrové:

775 223 497, rut.vavrova@gmail.com

nebo na

www.mladezpraha.kaes.cz/silvestr-2008

**Mládež
KS Praha**

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
vice info **Maruška Bukáčková**
775 641 671
marie.bukackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
vice info **Dita Frantíková**
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
vice info **Michal Klesnil**
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Druhý ročník festivalku TRY, tentokrát SECOND

Zveme všechny, kteří mají rádi hudbu a třeba si při ní i zatančí (nebo alespoň poskočí), na koncert tří mladých hudebních skupin.

Uslyšíte zde hodně mladou a nadějnou kapelu Unified z Hlinska.

Run (a) way není potřeba většině z vás nějak zvlášť představovat, ale hrají čím dál tvrdší a hlasitější rock. Situaci by mohla na závěr uklidnit **naše mládežnická skupina**, milovníci tvrdšího žánru se však nemusí obávat - umí se do toho taky pořádně obout.

Pořadem vás provedou manželé Marcel a Štěpánka Oubrechtovi.

Máte jedinečnou příležitost pozvat své nevěřící přátele a kamarády na kvalitní koncert, kde se budou moci „mimo jiné“ dovědět o Ježíši formou jim přijatelnou - hudbou.

Koncert se bude konat v rámci 6-té dne 11.1.2009 od 18 hod v ZŠ na Ortenově náměstí v aule TGM.

Kontakt: Mirek Hoblík tel: 281 980 011 mob.: 724 009 707

14.12. v ŠEST hodin

**Ortenovo náměstí
škola TGM
Praha 7**

Šestá

Večerní setkání pro mladé,
kde to žije!

Nejlepší přítel člověka

**hudba - video
tanec - scénky
nápojový bar**

!vstup zdarma!

Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
sesta@kaes.cz
724 435 309 – Dita Frantíková

Hospodaření sboru I. pololetí 2008 N á k l a d y

Režie

běžný materiál.....	13 500,50 Kč
režie nedělní školy	5 586,00 Kč
potraviny	14 742,00 Kč
knihy, audio+video kazety, aparatura.....	63 075,00 Kč
vydávání Sborového dopisu.....	15 212,19 Kč
kancelářské potřeby	6 414,50 Kč
pohonné hmoty	10 210,01 Kč
cestovní příkazy (D. Hadden, P. Game, atd.).....	19 803,84 Kč
evangelizační akce sboru („Šestá“, dětský den).....	9 170,00 Kč
náklady na knihu „Jak to všechno začalo I.“	8 416,98 Kč

Služby

provoz sboru	
(V. Vácha, „Šestá“, dál. známka. atd.)	113 389,20 Kč
mandátní smlouva (L. Ondráček)	167 232,29 Kč
poštovné	1 854,00 Kč
telefonní poplatky, internet, mobil. telef.	32 171,77 Kč
nájem	55 764,00 Kč
ubytování + stravování	31 028,00 Kč
poplatky bance, správní poplatky	9 783,79 Kč
semináře a vzdělávací akce.....	10 340,00 Kč
pojištění majetku a zaměstnanců	19 679,00 Kč

Ostatní náklady

vzdělávání zaměstnanců a pracovníků sboru	13 194,50 Kč
kursové rozdíly	621,74 Kč
členské příspěvky - ČEA	2 000,00 Kč
odpis nedobytné pohledávky	150,00 Kč

Mzdy

Z. Mourková, J. Homolková + DPP	
(mzda, soc. a zdrav. poj., stravenky)	303 773,38 Kč

Dary:

dar práv. osobě (ČEA)	1 627,00 Kč
dar - Angela Lama	12 482,50 Kč
Celkem náklady	941 222,19 Kč

V ý n o s y

služby	29 899,00 Kč
prodej zboží (Sborový dopis, CD, potraviny)	12 534,50 Kč
prodej knihy „Jak to všechno začalo I.“	13 632,00 Kč
úroky	6 017,07 Kč
dary	29 684,50 Kč
přeúčtování nákladů mezi středisky	59 042,00 Kč
odvody regionů	633 329,00 Kč
Celkem výnosy	784 138,07 Kč

Misijní rada (dary): Jaroslav Sloboda

Dohnalovi	50 000,00 Kč
Pitzmosovi	30 000,00 Kč
Kršiakovi	30 000,00 Kč
CELKEM	110 000,00 Kč

Grantová komise (dary): Dan Frantík

NF překladu Bible	36 000,00 Kč
ČEA	11 000,00 Kč
CELKEM	47 000,00 Kč

Křesťan z Velké Británie hledá ubytování, stačí i samostatný pokoj.

Jsem schopen zaplatit max. 10.000,- včetně poplatků.

Nabízím rovněž výuku angličtiny.

Celkem to spěchá, končí mi nájem, budu vděčný za jakoukoliv informaci.

Mluvíím trochu česky. Děkuji.

Alan Crowther, tel : 775 306 798, email : alanc803@yahoo.co.uk

Základy křesťanského života

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství, možnost dotazů a osobních rozhovorů

Kdy: 22.1.–23.4. 2009 vždy ve čtvrtek v 18:30 hod.

Kde: sborový dům KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8, Libeň

Doprava: Metro B Palmovka

Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a jeho hosté

Chvály: Jiří Bešta

Témata přednášek

- 1) 22.1. Ze smrti do života
- 2) 29.1. Nový život, křest
- 3) 5.2. Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
- 4) 12.2. Bible – Boží slovo
- 5) 19.2. Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
- 6) 26.2. Naplnění svatým Duchem
- 7) 5.3. Každý den s Bohem
- 8) 12.3. Modlitba
- 9) 19.3. Odpuštění
- 10) 26.3. Uzdravení z nemoci
- 11) 2.4. Osvobození od hříchů minulosti
- 12) 9.4. Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
- 13) 16.4. Co je to církev?
- 14) 23.4. Pán Ježíš přijde znovu

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominační
sdružení žen

zve na další setkání,

kteřé se koná v pátek 12.12. 08 v 18:00
v „kavárně“ ve dvoře, Soukenická 15 (CB), Praha 1.

Hostem bude **Luba Šťastná**.

Jako obvykle chceme společně chválit Boha,
sdílet se o tom, co Bůh činí v našich životech,
potěšit se a povzbudit.

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

AUTOBUS

dramatizace románu C. S. Lewise Velký rozvod

úterý 9.prosince od 19:30

KD Krakov (Těšínská 600, Praha 8 - Bohnice)

VSTUPNÉ 80,- Kč

www.kairos2.wz.cz

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

Lednové společné shromáždění CKS

Neděle 11. 1. 2009 v 14:00 v Národním domě na Smíchově (Nám. 14. října 16)

POZOR! V lednu jsou první neděle regiony, společné shromáždění je až druhou neděli (11.1. 2009).

Setkání služebníků

soboty 21.3., 23.5., 19.9. a 28.11. 2009 v 9:00

Sborová modlitební

Pondělí 22. 12. v 18:00

Region Střed vás srdečně zve na Vánoční bohoslužby na Štědrý den od 10 hodin Na Žertvách.

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel Lama	

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajska zahrada)
28.12. se shromáždění nekoná
- **Počet členů:** 29/18/20

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
28.12. se shromáždění nekoná
- **Regionální modlitební:** pondělí 15.12. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 110/27/50

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30
Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka), poslední neděle v měsíci Misijské středisko Barrandov
- **Počet členů:** 55/16/26
- **Vyloučení:** Luboš Poláček

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30 (8:50 modlitební), Křesťanské centrum JM (vchod A), Modletická 1401, Praha 4
- **Počet členů:** 45/2/27
- **Výstup:** Marcela Trantinová

STŘED

- **Vedením pověřen:** Mirek Hoblík
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Shromáždění na Štědrý den:** 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 89/23/44

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 79/15/27
- **Narození:** Jáchym Kurka

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Reg. modlitební:** Ne 15:00 každou neděli v knihovně
- **Počet členů:** 85/11/18
- **Výstup:** Gordon Gomba

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Modlitební chvíle:** Ne 18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/5/15
- **Vstup:** Martina Ságlová

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Přijem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 11. ledna 2009.**

